

## יונת רוטמן

רבים מכירים את יהודה מאור כרקדן בולט בלהקת בת־דור בשנות ה־70, אז הופיע כפרטנר של ג'נט אורדמן לא מעט פעמים. מעטים יחסית יודעים על הקריירה המפוארת של מאור ב־30 השנים האחרונות, שבהן חי בארצות הברית, כמורה אומן לבלט קלאסי (Ballet Master). המוניטין שצבר משכו אל הסטודיו שלו בסן־פרנסיסקו רקדני בלט מכל העולם וביניהם אמנים מפורסמים כמו רודולף נוריב (Nureyev), נטליה מקרובה (Makarova), מיה פליסצקאיה (Plisetskaya) ואחרים. אתאר כאן את ההיסטוריה שלו כמורה אומן, את המתודולוגיה שבה הוא משתמש, את אופן העבודה שלו עם אמני הבלט המפורסמים ואת תפקידו החדש בכפר המחול בגעתון. הציטוטים הנכללים בכתבה לקוחים מראיון שקיימתי עם מאור בגעתון ב־22 בינואר 2010.

בלהקת בת־דור ניתנה לי הזדמנות להכיר אנשי מחול מובילים – כוריאוגרפים ומורים – מכל העולם. בזכות נדיבותה של בת־שבע דה רוטשילד הכרנו את עולם המחול הבינלאומי". בין המורים והכוריאוגרפים שאצלם למד בלהקה היו אינסה אלכסנדרוביץ' (Alexandrovich) מהבולשוי, בנג'מין הרקבי (Harkarvy), שבאותה תקופה ניהל את בית הספר ג'וליארד בניו יורק, איילין וורד (Ward) וקנט מסון (Mason) מהבלט המלכותי הבריטי ועוד.

בשנים 1978-1980 רקד מאור באופן חלקי בלהקת בת־דור ורוב הזמן שהה בניו־יורק, שם החל ללמוד וללמד. "באותן שנים כבר הייתי רקדן מבוגר וסבלתי מדלקת בניד אכילס, שגרמה לי כאבים", הוא מספר. "המפנה חל כאשר התחלתי לקחת שיעורים אצל המורה מגי בלאק (Black), שגרמה לי לעבוד על הגוף בצורה נכונה". בלאק היתה מורה מפורסמת

# יהודה מאור –

מאור נולד בקיבוץ יגור ב־1945. לדבריו, מגיל צעיר ידע שהוא רוצה להיות רקדן. המורה הראשונה שלו בקיבוץ היתה קטיה דלקובה, ששהתה זמן קצר ביגור עם בעלה פרד ברק והיתה בין המורים הראשונים שפעלו בישראל והיו בעלי הכשרה במחול מודרני אמריקני. בגיל 10 החל מאור לרקוד אצל ירדנה כהן בחיפה, ובד בבד רכש השכלה בבלט קלאסי בסטודיו של ארכיפובה גרוסמן וגם בתל אביב, אצל מיה ארבטובה.

ב־1965, כשהיה בן 20, עבר מאור לגור בתל אביב. "כשהגעתי לתל אביב לקחתי שיעורים בסטודיו של להקת בת־שבע", הוא מספר. "במקביל הייתי בין התלמידים הראשונים של ג'נט (אורדמן) עוד בתקופה שלימדה במרתף קטן, ולפני ששימשה מורה בלהקת בת־שבע. בזכות ההיכרות שלי עמה, היא הזמינה אותי להצטרף ללהקת בת־דור שנוסדה ב־1967".

למאור סיפורים רבים על התקופה שבה רקד בלהקת בת־דור, בשנים 1967-1978, ועל הקשר המיוחד שלו עם אורדמן. לדבריו, "לצד הקשיים,



יהודה מאור ונטליה מקרובה  
Yehuda Maor and Natalia Makarova

שבה ללמוד אצל מאור, ב־1984. "למעט חדר נפרד שקיבלה בסטודיו, היא לקחה שיעורים עם כל הרקדנים ולא למדה אצלי באופן פרטי. כאשר היתה נכנסת לשיעורים, מקרובה התנהגה כמו אחרון התלמידים. כל הגיונים שמאפיינים רקדנים במעמדה נעלמו ברגע שהחלה לעבוד בסטודיו. תכונה זו איפיינה את כל הרקדנים, מפורסמים יותר ומפורסמים פחות, שעבדו אצלי בסטודיו". מקרובה למדה אצל מאור ארבע שנים. בתקופה זו, אף על פי שכבר רצתה לפרוש בשל גילה המתקדם, החליטה – במידה רבה בזכות השיעורים אצל מאור שחיזקו את גופה – להמשיך ולרקוד. "בעבודה עם מקרובה למדתי הרבה מאוד דברים. רק אחרי ההיכרות עמה ועם דרך עבודתה התחלתי ללמד שיעורים על פוינט", הוא מספר.

מאור מתאר את שנות ה־80 וה־90 כשנים פוריות שלו כמורה, שמצד שני לו בעצב מכיוון

# Ballet Master

ב־1980 עבר מאור לסן־פרנסיסקו ובמהרה פתח סטודיו פרטי, שם החל ללמד בשיטה שפיתח. ב־1982 הקים להקה, San Francisco Dance Theater, שעל הופעותיה פורסמו מאמרי ביקורת אוהדים מאוד בעיתונים. במהרה החלו להגיע לסטודיו של מאור רקדנים מכל העולם וביניהם כמה מהשמות הגדולים של עולם המחול.

מקרובה היתה הפרימה־בלרינה הראשונה



מתחילת שנות ה־80 מאור עשה לעצמו שם של מורה אומן לבלט קלאסי. הוא הוזמן ללמד בבתי ספר מובילים ובמרכזי מחול בארצות הברית ובאירופה, דוגמת Broadway Dance Center, Salzburg Experimental Dance Academy, California Dance Art ועוד. במשך שנה היה מנהל האקדמיה לאמנויות הבמה בהולנד, הוזמן ללמד כמורה בלהקות מחול חשובות כמו להקתו של אלווין איילי (Alvin Ailey American Dance Theater), בבלט סקיפנו (Scapino Ballet), בבלט קולברג (Cullberg Ballet), בבלט

האמריקני (American Ballet Theater) ועוד. כל השנים הללו שמר על קשר גם עם הקולגות בישראל. הוא הוזמן ללמד בלהקת בת־שבע ובלהקת המחול הקיבוצית. לפני כשנה וחצי הוזמן על ידי להקת המחול הקיבוצית לעבוד בארץ ומאז קבע את משכנו בכפר המחול בקיבוץ געתון.

במסגרת עבודתו שם הוא מנהל את פרויקט "מסע" מטעם הסוכנות היהודית. הפרויקט נועד להביא לכפר המחול רקדנים מכל העולם. הרקדנים באים לגעתון לחמישה חודשים, שבהם הם רוקדים ולומדים על ישראל. לאחר מכן, בשוכם לארצותיהם, הם אמורים לשמש מעין שגרירים של ישראל. לפני בואם לפרויקט מאור מקיים אודישנים בחו"ל ובזכות המוניטין שלו מגיעים רקדנים רבים לפרויקט. חלקם אף נשארים בארץ לאחר תום הפרויקט, כרקדנים וכמתלמדים בלהקת המחול הקיבוצית הצעירה.

בד בבד עם ניהול פרויקט "מסע", מאור עובד כמורה באולפן המחול בגעתון, בסדנה ובלהקת המחול הקיבוצית. כשהוא מתבקש לחוות דעה על רמת

המחול בישראל ועל הרקדנים כאן, אומר מאור: "הרמה של המחול המודרני מאוד גבוהה. יש הרבה ריקודים יפים ויצירתיים, בהשוואה למחול המודרני בארצות הברית. המחול בארץ מאוד מתקדם ויש ליוצרים ולרקדנים הרבה מה להציע. עם זאת, לרקדן הישראלי יש הרבה מה ללמוד בשיעורי הבלט הקלאסי. בארץ אין מסורת של הוראת בלט ואין מספיק כבוד למעמד המורה. בארצות הברית לא מקובל, כמו בארץ, לענות למורים, לדבר באמצע השיעור, להציע הצעות או לצאת באמצע השיעור".

מאור מדגיש שדווקא אצל התלמידים הצעירים הוא מגלה יותר משמעת ונכונות לעבוד, אבל החשיפה שלהם לרקדנים מקצועיים מקנה להם גיוונים שמפריעים להם לעבוד. עם זאת, הוא מוסיף, "למרות שלהרבה רקדנים מקצועיים קשה עם הגישה שלי, מכיוון שהם למדו בארץ לפי הגישה הרוסית שרווחת בהרבה בתי ספר, חלק מהם מפנימים את שיטתי, משתמשים בגוף בצורה נכונה ומצליחים לשפר את היכולת הטכנית".